

φέρουν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἱεραρχίᾳ: Φρ. *Πῆρε ἕνα-δυὸ -τρία γαλόγια* (βαθμούς στρατιωτικούς). *Ἔχει πλάκα τὰ γαλόγια* (πολλοὺς βαθμούς). *Τοῦ ξήλωσαν τὰ γαλόγια* (τὸν καθήρεσαν τοῦ στρατιωτικοῦ του βαθμοῦ).

γαλόξινο τό, Πελοπ. (Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *ξινό*, δι' ὃ ἰδ. *ξινός*.

Τὸ πεπηγὸς γάλα, τὸ *γισούρετι*.

γαλόπετρα ἡ, Θράκ. Κρήτ. Μύκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *πέτρα*.

Λίθος μαγικός, διὰ τὸν ὁποῖον πιστεύουν ὅτι ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ κατεβάξῃ τὸ γάλα τῶν θηλαζουσῶν γυναικῶν, ὅταν δὲν ἔχουν ἀρκετόν.

γαλόπιττα ἡ, Ἡπ. Μέγαρ. Πελοπ. (Μεσσ.) κ.ά. *γαλόπ'ττα* Ἡπ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *πίττα*.

Πίττα ζυμωμένη μὲ γάλα. Πβ. *γαλοκούλουρο*.

γαλοπότικον τό, Πόντ. (Κερασ.) *γαλοπότικο* Πελοπ. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γαλοπότιν* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικον, δι' ἣν ἰδ. -ικος.

Γαλοπότιν, ὃ ἰδ.

γαλοπότιν τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γάλα* καὶ *πότις*.

Τὸ ἔτι θηλάζον νήπιον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βυζαλι-χτέριν*, ἔτι δὲ *γαλοπότικον*.

γαλόρυζο τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *ρύζι*.

Ἐδεσμα ἀπὸ ὀρυζαν καὶ γάλα. Συνών. *ρυζόγαλο*.

γαλός ὁ, Κύπρ. Θηλ. *γαλά* Κύπρ. (Πάφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γαλεύω*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰδ. ΣΜε-νάριδ. ἐν Ἀθηνᾶ 41, 53.

1) Τὸ ἐκθλίβειν τὸ γάλα ἐκ τῶν μαστῶν τῶν γαλακτοφόρων ζώων, ἀμελγμα: *Σύναξε τὲς αἰγες νὰ πάμεν ἔς τὴν μάντραν τῶ ἔν ὥρα τοῦ γαλοῦ*. Συνών. *ἄρμεγμα*.

2) Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀμέλξεως.

γάλος ὁ, Πελοπ. (Βούρβουρ. Κυνουρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Θερμὸς καὶ καυστικὸς ἄνεμος ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν γεωργίαν, λίβας.

γαλοσκάμνιν τό, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *σκαμνίν*, δι' ὃ ἰδ. *σκαμνί*.

Τὸ κάθισμα ἐφ' οὗ κάθεται ὁ ἀμέλγων.

γαλοστάτης ὁ, Κρήτ. (Σέλιν.) *γαλοστάτες* Πόντ. (Λιβερ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ **στάτης* < *στέκω*.

1) Σανίδα ἐφ' ἧς τίθενται αἱ λεκάναι τοῦ γάλακτος Κρήτ. (Σέλιν.) 2) Ἰδιαίτερον διαμέρισμα τῆς οἰκίας, ὅπου τοποθετοῦνται τὰ δοχεῖα τοῦ γάλακτος Πόντ. (Λιβερ.)

γαλότριψα ἡ, Ἡπ. *γαλότριψα* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *τρίψα*. Τὸ *γαλότριψα* διὰ τὸν ἀόρ. *ἔτριψα*.

Ἐδεσμα ἐξ ἄρτου τετριμμένου εἰς γάλα.

γαλότσα ἡ, κοιν. *γαλόντζα* Ἡπ. Θεσσ. *γαλόσα* Ζάκ. Νάξ. κ.ά. *γαλέντζα* πολλαχ. *γολέντζα* πολλαχ. *γαλέτσα* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἰμβρ. Σίφν.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *galoscia*.

1) Πρόσθετον ὑπόδημα συνήθως ἐξ ἐλαστικοῦ κόμ-μεως φορούμενον ἐπὶ τοῦ κυρίου ὑποδήματος πρὸς προ-φύλαξιν ἀπὸ τῆς ὑγρασίας, τῆς λάσπης ἢ τοῦ ψύχους κοιν. 2) Ὑπόδημα ἔχον πέλμα ξύλινον κεκαλυμμένον ὑπὸ δέρματος ἢ ὑφάσματος καὶ συγκρατούμενον εἰς τὸν πόδα διὰ δερματίνης ταινίας πολλαχ.

Πβ. *γαλότσι*.

γαλοτσᾶς ὁ, ἀμάρτ. *γαλεντζᾶς* Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γαλότσα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

Ὁ κατασκευάζων καὶ πωλὼν ξυλοπέδιλα. Συνών. *γαλοτσῆς*.

γαλοτσᾶ ἡ, ἀμάρτ. *γαλεντζᾶ* Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γολότσα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῆς. Κτύπημα μὲ *γαλότσαν*.

γαλοτσῆς ὁ, ἀμάρτ. *γαλοντζῆς* ΝΠολίτ. Παραδ. 2, 1253.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γαλότσα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῆς.

Γαλοτσᾶς, ὃ ἰδ.

γαλότσι τό, Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) *γαλότσ'* Μακεδ (Κοζ.) *γαλέτς'* Θράκ. (Αἰν.) *γαλέτς'* Θράκ. (Ἀδρια-νούπ. Διδυμότ. Σουφλ.) *γαλέτζι* Κρήτ. *γαρλέτς'* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γαλότσα*.

1) Ὑπόδημα ἐξ ἐλαστικοῦ φορούμενον ἐπὶ τοῦ κυ-ρίου ὑποδήματος Μακεδ. (Κοζ.) 2) Ὑπόδημα ἀπὸ σκληρὸ καὶ στιλπνὸ δέσμα μετὰ πτερινιστήρος πρὸς εὐκο-λίαν τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) 3) Εὐ-λινον πέδιλον Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Διδυμότ. Σουφλ.) Κρήτ.: ἄσμ.

Θ' ἀνιβῶ πάνον ἔς τοῦ βορνὸ | νὰ πιλικήσου μάρμαρα,
νὰ φκειάσου τοῖς ἐννεὰ λουτροῖ | νὰ πάγη κόρη νὰ λουστῇ
κ' εἰς τὰ γαλέτσα ν' ἀνιβῇ

Αἰν

Πβ. *γαλότσα*.

γαλοτύρι τό, Ἡπ. Κρήτ. Πελοπ. (Σουδεν.) *γα-λοτύρ'* Ἡπ. (Πρέβ.) *γαλουτύρ'* Ἡπ. (Ζογόρ.) *γαλοτύρ'* Λήμν.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γάλα* καὶ *τυρί*.

1) Εἶδος τυροῦ παρασκευαζομένου δι' αὐτομάτου πή-ξεως τοῦ γάλακτος, τὸ ὁποῖον βράζεται πρῶτον, ἀλατί-ζεται καὶ ἐναποτίθεται ἐντὸς ἀσκῶν, διὰ τῶν ὁπῶν τῶν ὁποίων διηθεῖται ὁ ὀρός αὐτοῦ Ἡπ. (Πρέβ. κ.ά.) Πε-λοπ. (Σουδεν.) 2) Τυρὶ ἀπὸ γάλα προβάτων, τὰ ὁποῖα ἀμέλγονται ἐλάχιστον Λήμν. 3) Γάλα συλλεγόμενον κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, τὸ ὁποῖον βραζόμενον πήγνυται καὶ διατηρεῖται ἐντὸς ἀσκῶν διὰ τὸν χειμῶνα Ἡπ. (Ζα-γόρ.) 4) Ἀραιὸν ὑπόλειμμα τῆς *μαλάκας* συλλεγόμε-μενον ἐντὸς τοῦ λέβητος καὶ σχηματιζόμενον εἰς βόλους μικροῦ σχήματος Κρήτ.

γαλουρίζω Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Πελοπ. (Ἀχαῖα Καλάβρυτ. Κορινθ. Μάν.) κ.ά. *γαλουρίζω* Ἰθάκ.--Λεξ. Αἰν. *γαλουρίζου* Λέσβ. κ.ά. *γαλιουρίζου* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Λέξις πεποιημένη ἐκ τοῦ μορ. *γάλ* δηλοῦντος ψέλλι-σμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ουρίζω. Πβ. καὶ *γγαλουρίζω*, *κλασουρίζω* κττ.

1) Ἀρχίζω νὰ ἐκβάλλω ἀνάρθρους φθόγγους, ἀρχίζω νὰ ψελλίζω, ἐπὶ τῶν νηπίων ἔνθ' ἂν.: *Ἀρχισε νὰ γαλου-*

